

فرزندان خدا در عدالت

¹ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسد زیرا که او را شناخت. ² ای حبیان، الآن فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید. ³ و هرکس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است. ⁴ و هرکه گناه را به عمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالفت شریعت است. ⁵ و می‌دانید که او ظاهر شد تا گناهان را بردارد و در وی هیچ گناه نیست. ⁶ هرکه در وی ثابت است گناه نمی‌کند و هرکه گناه می‌کند او را ندیده است و نمی‌شناسد.

⁷ ای فرزندان، کسی شما را گمراه نکند؛ کسی که عدالت را به‌جا می‌آورد، عادل است چنانکه او عادل است. ⁸ و کسی که گناه می‌کند از ابلیس است زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. و از این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. ⁹ هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و او نمی‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است. ¹⁰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می‌گردند. هر که عدالت را به‌جا نمی‌آورد از خدا نیست و همچنین هر که برادر خود را محبت نمی‌نماید. ¹¹ زیرا همین است آن پیغامی که از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نماییم. ¹² نه مثل قائل که از آن شریر بود و برادر خود را کشت؛ و از چه سبب او را کشت؟ از این سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو. ¹³ ای برادران من، تعجب نکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد. ¹⁴ ما می‌دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هرکه برادر خود را محبت نمی‌نماید در موت ساکن است. ¹⁵ هر که از برادر خود نفرت نماید، قاتل است و می‌دانید که هیچ قاتل حیات جاودانی در خود ثابت ندارد. ¹⁶ از این امر محبت را دانسته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم. ¹⁷ لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج ببند و رحمت خود را از او باز دارد، چگونه محبت خدا در او

¹ اُنظُرُوا آيَةً مَحَبَّةٍ أَعْطَانَا الْآبُ حَتَّى نُدْعَى أَوْلَادَ اللَّهِ. مِنْ أَجْلِ هَذَا لَا يَعْرِفُنَا الْعَالَمُ لِأَنَّهُ لَا يَعْرِفُهُ. ² أَيُّهَا الْأَجْبَاءُ، الْآنَ نَحْنُ أَوْلَادُ اللَّهِ وَلَمْ يُظْهَرْ بَعْدَ مَاذَا سَتَكُونُ، وَلَكِنْ تَعْلَمُ، أَنَّهُ إِذَا أَظْهَرَ، تَكُونُ مِثْلَهُ لِأَنَّا سَتَرَاهُ كَمَا هُوَ. ³ وَكُلُّ مَنْ عِنْدَهُ هَذَا الرَّجَاءُ بِهِ يُظْهَرُ نَفْسُهُ كَمَا هُوَ طَاهِرٌ. ⁴ كُلُّ مَنْ يَفْعَلُ الْخَطِيئَةَ يَفْعَلُ الْتَعْدِي أَيْضًا، وَالْخَطِيئَةُ هِيَ التَّعْدِي. ⁵ وَتَعْلَمُونَ أَنَّ ذَاكَ أَظْهَرَ لِكَيْ يَرْفَعَ خَطَايَانَا وَلَيْسَ فِيهِ خَطِيئَةٌ. ⁶ كُلُّ مَنْ يَبْنُ فِيهِ لَا يُخْطِئُ، كُلُّ مَنْ يُخْطِئُ لَمْ يَبْصُرْهُ وَلَا عَرَفَهُ.

⁷ أَيُّهَا الْأَوْلَادُ، لَا يُضِلُّكُمْ أَحَدٌ. مَنْ يَفْعَلُ الْبِرَّ فَهُوَ بَارٌّ كَمَا أَنَّ ذَاكَ بَارٌّ. مَنْ يَفْعَلُ الْخَطِيئَةَ فَهُوَ مِنْ إِبْلِيسَ، لِأَنَّ إِبْلِيسَ مِنَ الْبَدْءِ يُخْطِئُ. لِأَجْلِ هَذَا أَظْهَرَ ابْنُ اللَّهِ لِكَيْ يَنْقُصَ أَعْمَالَ إِبْلِيسَ. ⁹ كُلُّ مَنْ هُوَ مَوْلُودٌ مِنَ اللَّهِ لَا يَفْعَلُ خَطِيئَةً، لِأَنَّ زَرْعَهُ يَبْنُ فِيهِ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُخْطِئَ لِأَنَّهُ مَوْلُودٌ مِنَ اللَّهِ. بِهَذَا أَوْلَادُ اللَّهِ طَاهِرُونَ وَأَوْلَادُ إِبْلِيسَ: كُلُّ مَنْ لَا يَفْعَلُ الْبِرَّ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ وَكَذَا مَنْ لَا يُحِبُّ أَخَاهُ.

العالم يبغض أولاد الله

¹¹ لِأَنَّ هَذَا هُوَ الْخَيْرُ الَّذِي سَمِعْنَاهُ مِنَ الْبَدْءِ، أَنْ يُحِبَّ بَعْضُنَا بَعْضًا، لَيْسَ كَمَا كَانَ قَائِلِينَ مِنَ الشَّرِّيرِ وَدَبَّحَ أَخَاهُ. وَلِمَاذَا دَبَّحَهُ؟ لِأَنَّ أَعْمَالَهُ كَانَتْ شَرِّيرَةً وَأَعْمَالَ أَخِيهِ بَارَّةً.

¹³ لَا تَتَعَجَّبُوا، يَا إِخْوَتِي، إِنْ كَانَ الْعَالَمُ يُبْغِضُكُمْ. ¹⁴ نَحْنُ تَعْلَمُ أَنَّنَا قَدْ اثْتَقَلْنَا مِنَ الْمَوْتِ إِلَى الْحَيَاةِ، لِأَنَّنَا نَحِبُّ الْإِخْوَةَ. مَنْ لَا يُحِبُّ أَخَاهُ يَتَّقُ فِي الْمَوْتِ. ¹⁵ كُلُّ مَنْ يُبْغِضُ أَخَاهُ فَهُوَ قَائِلٌ نَفْسِ، وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ كُلَّ قَائِلٍ نَفْسِ لَيْسَ لَهُ حَيَاةٌ أَبَدِيَّةٌ تَابِتَةٌ فِيهِ. ¹⁶ بِهَذَا قَدْ عَرَفْنَا الْمَحَبَّةَ، أَنَّ ذَاكَ وَضَعَ نَفْسَهُ لِأَجْلِنَا، فَتَحْنُ يَبْغِي لَنَا أَنْ تَضَعَ نَفْسُكَ لِأَجْلِ الْإِخْوَةِ. ¹⁷ وَأَمَّا مَنْ كَانَ لَهُ مَعِيشَةُ الْعَالَمِ وَتَطَرَّ أَخَاهُ مُحْتَاجًا وَأَعْلَقَ أَحْسَاءَهُ عَنْهُ، فَكَيْفَ تَبْنُ مَحَبَّةَ اللَّهِ فِيهِ؟ ¹⁸ يَا أَوْلَادِي، لَا تُحِبُّ بِالْكَلَامِ وَلَا بِاللِّسَانِ بَلْ بِالْعَمَلِ وَالْحَقِّ. ¹⁹ وَبِهَذَا تَعْرِفُ أَنَّنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَسْكُنُ قُلُوبَنَا قُدَّامَهُ، ²⁰ لِأَنَّهُ إِنْ لَأَمْنَا قُلُوبَنَا، قَالَهُ أَعْطَمَ مِنْ قُلُوبِنَا وَتَعْلَمُ كُلُّ شَيْءٍ.

²¹ أَيُّهَا الْأَجْبَاءُ، إِنْ لَمْ تَلْمَأْ قُلُوبُنَا، فَلَنَا ثِقَةٌ مِنْ نَحْوِ اللَّهِ. ²² وَمَهْمَا سَأَلْنَا تَنَالُ مِنْهُ، لِأَنَّنَا نَحْفَظُ وَصَايَاهُ وَتَعْمَلُ الْأَعْمَالَ الْمَرْضِيَّةَ أَمَامَهُ. ²³ وَهَذِهِ هِيَ وَصِيَّتُهُ، أَنْ نُؤْمِنَ

يَاسْمُ اَيْهِ يَسُوْعَ الْمَسِيْحِ وَنُحِبُّ بَعْضُنَا بَعْضًا كَمَا اَعْطَانَا
وَصِيَّةً. ²⁴ وَمَنْ يَحْقِطْ وَصَايَاهُ يَنْبُتْ فِيهِ وَهُوَ فِيهِ. وَبِهَذَا
تَعْرِفُ اَنَّهُ يَنْبُتُ فِيْنَا: مِنَ الرُّوْحِ الَّذِي اَعْطَانَا.

ساکن است؟¹⁸ ای فرزندان، محبت را به جا آریم نه در
کلام و زبان بلکه در عمل و راستی.¹⁹ و از این خواهیم
دانست که از حق هستیم و دل‌های خود را در حضور او
مطمئن خواهیم ساخت،²⁰ یعنی در هرچه دل ما، ما را
مذمت می‌کند، زیرا خدا از دل ما بزرگتر است و
هرچیز را می‌داند.

²¹ ای حبیان، هرگاه دل ما را مذمت نکند، در حضور
خدا اعتماد داریم²² و هرچه سؤال کنیم، از او می‌یابیم،
از آن جهت که احکام او را نگاه می‌داریم و به آنچه
پسندیده اوست، عمل می‌نماییم.²³ و این است حکم او
که به اسم پسر او عیسی مسیح ایمان آوریم و یکدیگر
را محبت نماییم، چنانکه به ما امر فرمود.²⁴ و هرکه
احکام او را نگاه دارد، در او ساکن است و او در وی؛
و از این می‌شناسیم که در ما ساکن است: یعنی از آن
روح که به ما داده است.